Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: Gž Ovr-706/20-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Županijski sud u Splitu, po sutkinji ovog suda Tihani Pivac, u ovršnom predmetu predlagateljice osiguranja Republike Hrvatske, OIB: ..., zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Bjelovaru (O-DO-440/16), protiv protivnika osiguranja B. Z. iz B., OIB: … , zastupan po odvjetnicima Zajedničkog odvjetničkog ureda Z. G., T. F.-G., H. M. iz B., radi osiguranja novčane tražbine prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretninama, odlučujući o žalbi protivnika osiguranja protiv rješenja Općinskog suda u Bjelovaru pod poslovnim brojem Ovr-2182/16-10 od 3. srpnja 2020., 22. listopada 2020.,

r i j e š i o j e:

Odbija se žalba protivnika osiguranja kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bjelovaru pod poslovnim brojem Ovr-2182/16-10 od 3. srpnja 2020.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem odbijen je prijedlog protivnika osiguranja za brisanje uknjižbe založnog prava.

Žali se protivnik osiguranja pobijajući prvostupanjsko rješenje ne navodeći određeno žalbeni razlog iz odredbe članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje u tekstu: ZPP) koji je primijeniti temeljem članka 21. stavak 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje: OZ-a), uz prijedlog da drugostupanjski sud pobijano rješenje preinači, i odredi brisanje uknjiženog založnog prava, podredno ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

Na žalbu nije odgovoreno.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem odbio prijedlog protivnika osiguranja od 10. travnja 2020. za brisanje uknjižbe založnog prava navodeći da se predlagatelj osiguranja nije očitovao na dostavljeni prijedlog protivnika osiguranja te da predlagatelj osiguranja nije predložio brisanje spornog upisa.

Iz stanja spisa, u bitnom, proizlazi:

- da je rješenjem o osiguranju pod poslovnim brojem Ovr-2182/16 od 20. srpnja 2016. određeno osiguranje novčane tražbine predlagateljice osiguranja Republike Hrvatske uknjižbom založnog prava na nekretninama protivnika osiguranja B. Z., na nekretninama protivnika osiguranja navedenim u tom rješenju, a rješenje o osiguranju prisilnim zasnivanjem založnog prava postalo je pravomoćno dana 2. rujna 2016. godine;

- da je podneskom od 10. travnja 2020. protivnik osiguranja predložio povlačenje prijedloga za osiguranje i brisanje založnog prava, kao i da je prvostupanjski sud dana 03. srpnja 2020. godine donio pobijano rješenje kojim je traženi upis brisanja odbio, pozivajući se na odredbe članka 353. Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 112/12 i 25/13).

S pravom u žalbi protivnik osiguranja ukazuje da kod ocjene osnovanosti podnesenog prijedloga nije bilo mjesta primjeni spomenutih odredaba Ovršnog zakona na koje se prvostupanjski sud pozvao, koje propisuju ukidanje privremene mjere.

Međutim, i pravilnom primjenom mjerodavnih zakonskih odredaba prijedlog protivnika osiguranja valjalo je odbiti kao neosnovan, kako je to i učinio prvostupanjski sud.

U konkretnom slučaju radi se u upisu brisanja uknjižbe založnog prava na nekretninama protivnika osiguranja koja je određena i provedena na temelju rješenja o osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretninama protivnika osiguranja.

Protivnik osiguranja, suprotno pravnom shvaćanju prvostupanjskog suda, ovlašten je staviti prijedlog za upis brisanja založnog prava kao osoba koja predloženim upisom mijenja, odnosno, stječe knjižno pravo (članak 103. Zakona o zemljišnim knjigama "Narodne novine", broj 63/19, dalje u tekstu: ZZK), i to neovisno o očitovanju i prijedlogu predlagatelja osiguranja.

Međutim, prijedlog predlagatelja osiguranja nije osnovan jer isti priloženim ispravama nije dokazao da su za određivanje brisanja upisa založnog prava ostvarene propisane zakonske pretpostavke.

Odredbom članka 346. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine", broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14) založno pravo prestaje kad prestane cijela njime osigurana tražbina i sve sporedne tražbine kamata i troškova, ako nije što drugo zakonom određeno.

Sukladno citiranoj zakonskoj odredbi, protivnik osiguranja je bio dužan dostaviti isprave iz kojih se vidi da je njegova tražbina u cijelosti prestala, u smislu odredba članka 57.-60. ZZK, u svezi s odredbama članka 39. ZZK, što je isti propustio učiniti.

U izloženim okolnostima, nije bilo pravno odlučnih zapreka za donošenje pobijanog rješenja jer je i pravilnom primjenom navedenih mjerodavnih zakonskih odredaba valjalo odlučiti isto i podneseni prijedlog odbiti.

Slijedom navedenog, temeljem odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a, u vezi s člankom 21. stavkom 1. OZ-a, žalba protivnika osiguranja odbijena kao neosnovana, te pobijano rješenje potvrđeno.

U Splitu, 22. listopada 2020.

Sutkinja:

Tihana Pivac